

ตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา

EDUCATIONAL QUALITY INDICATORS OF PRIMARY SCHOOL

ยลพรพรชัย ศิริรัตน์¹

YONLAPAT SIRIRAT

มัทนา วังถนอมศักดิ์²

MATTANA WANGTHANOMSAK

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อทราบตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา 2) เพื่อทราบผลการยืนยันตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ประชากรคือ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 28,358 โรงเรียน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของททาโร่ ยามาเนที่ความเชื่อมั่น 90% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 97 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 3 คน คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียนหรือหัวหน้าวิชาการ และหัวหน้ากลุ่ม รวม 291 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง แบบสอบถามและการสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. ตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) คุณภาพการบริหาร ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ หลักการบริหารและการบริหารจัดการ 2) คุณภาพผู้เรียน ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ ศักยภาพผู้เรียนและคุณลักษณะผู้เรียน 3) คุณภาพครู และ 4) คุณภาพสถานศึกษา 2. ผลการยืนยันตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิด้วยการสนทนากลุ่ม พบว่า มีความสอดคล้องและถูกต้องพร้อมทั้งให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เช่น โรงเรียนควรกำหนดนโยบายพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อมุ่งไปสู่ความเป็นเลิศ ผู้บริหารควรมีการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำนโยบายการศึกษาระดับสถานศึกษา ครูควรมีวิธีจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ได้ตามศักยภาพ นักเรียนควรแสวงหาความรู้ในการประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น เป็นต้น

คำสำคัญ : ตัวบ่งชี้ / คุณภาพการศึกษา

¹ นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

² อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

The purposes of this research were 1) to identify the educational quality indicators of primary school, and 2) to verify the educational quality indicators of primary school. The population were 28,358 primary schools under the Office of the Basic Education Commission. The sample size of 97 was determined by Taro Yamane sample size table at the confidence level of 90%. Three respondents from each school consisted of a school director or an acting director, a deputy school director or an academic teacher and a head teacher, with the total of 291. The research Instruments used to collect the data were semi-structured interview, opinionnaire, and focus group discussion. The statistics for data analysis were frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, exploratory factor analysis, and content analysis.

The findings were as follows:

1. The educational quality indicators of primary school consisted of 4 components: 1) management quality, which comprised two sub-components: administrative principles and management, 2) learner quality, which comprised two sub-components: learner competency and learner characteristics, 3) teacher quality, and 4) school quality.

2. The educational quality indicators of primary school had been verified by experts via focus group discussion as correct. The experts also suggested that school should setup an instructional policy focusing on promoting students' excellence; a school director should conduct data analyze to setup educational policy at the school level; teachers should personalize learning to meet student's uniqueness, students should know how to acquire knowledge to gain job skills or continue their education, and so on.

KEYWORDS : INDICATORS / QUALITY OF EDUCATION.

บทนำ

การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของบุคคล และสังคมมีความสำคัญยิ่งในการพัฒนาคนในประเทศให้เจริญก้าวหน้า การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในกระแสโลกาภิวัตน์ ทั้งนี้เพราะคุณภาพการศึกษาของคนในประเทศเป็นสิ่งที่ชี้นำการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจและการเมืองในอนาคต การศึกษาเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้มนุษย์ได้พัฒนาศักยภาพ และความสามารถในด้านต่างๆ ทั้งในการประกอบอาชีพ และดำรงชีวิตอย่างมีความสุข คุณภาพการศึกษาจึงเป็นประเด็นที่สำคัญที่สุด

ประเด็นหนึ่งของสังคม ซึ่งสังคมไทยและกระทรวงศึกษาธิการกำลังให้ความสำคัญยิ่งเป็นอันดับต้นๆ และพยายามที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาทุกแห่งให้สูงขึ้น ดังนั้นองค์การทางการศึกษาจึงต้องมองในเรื่องการปรับปรุงคุณภาพซึ่งจำเป็นจะต้องดำเนินการ สถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพรวมทั้งความรู้ความสามารถตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรในการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเต็มศักยภาพ ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อผู้บริหาร

สถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน และผู้ร่วมงานทุกคนเปลี่ยนเจตคติหันมา
มองให้ความสำคัญเกี่ยวกับคุณภาพการทำงานเป็นทีม
การประสานความร่วมมือกัน และมีความสำนึกร่วมกัน
ของผู้ปกครอง รัฐบาล เจ้าหน้าที่ ผู้แทนชุมชน ผู้นำทาง
ธุรกิจ (Arcaro, 1995) จากกระแสโลกาภิวัตน์ และการ
เปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งด้าน
วิทยาการ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ
ทำให้แต่ละประเทศไม่สามารถปิดตัวอยู่โดยลำพังต้อง
ร่วมมือและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน และการดำรงชีวิต
ของคนในแต่ละประเทศมีการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและ
กันมากขึ้น มีความร่วมมือในการปฏิบัติภารกิจและแก
ปัญหาต่างๆ ร่วมกันมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันสังคมโลก
ในยุคปัจจุบันเต็มไปด้วยข้อมูลข่าวสารทำให้คนต้องคิด
วิเคราะห์แยกแยะ และมีการตัดสินใจที่รวดเร็ว เพื่อให้
ทันกับเหตุการณ์ในสังคมที่มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น
สิ่งเหล่านี้นำไปสู่สภาพการณ์ของการแข่งขันทาง
เศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ
อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และเป็นแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้
หลายประเทศต้องปฏิรูปการศึกษา คุณภาพของการจัด
การศึกษาจึงเป็นตัวบ่งชี้สำคัญประการหนึ่ง สำหรับ
ความพร้อมในการเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 และศักยภาพใน
การแข่งขันในเวทีโลกของแต่ละประเทศ ประเทศที่จะ
อยู่รอดได้หรือคงความได้เปรียบก็คือประเทศที่มีอำนาจ
ทางความรู้ และเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ โรงเรียนซึ่งถือ
ว่าเป็นองค์การทางการศึกษา หรือหน่วยงานหนึ่งของ
สังคมที่มีบทบาทที่สำคัญในการผลิตบุคลากรซึ่งเป็นเด็ก
และเยาวชนให้เป็นพลเมืองดี มีความรู้ความสามารถจึง
จำเป็นต้องเร่งพัฒนามาตรฐานการศึกษา การจัดการ
ศึกษาในสถานศึกษาของรัฐและเอกชนให้ทันต่อการ
เปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ การบริหารการ
เปลี่ยนแปลงในโรงเรียนนั้น สิ่งสำคัญคือต้องมีระบบการ
บริหารและการจัดการศึกษาที่ดี เป้าหมายสำคัญก็คือ

การที่จะทำให้การศึกษามีคุณภาพมาตรฐานมี
ประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่จะนำไปสู่การพัฒนา
เด็กไทยให้มีคุณภาพ และมาตรฐานสูงขึ้นเท่าเทียมหรือ
ใกล้เคียงนานาชาติอารยประเทศ ดังนั้นโรงเรียนจึงจำเป็นต้อง
ต้องการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของ
โรงเรียนทั้งระบบคุณภาพของโรงเรียนจึงเป็นเป้าหมาย
หลักในการ พัฒนาโรงเรียนให้มีศักยภาพ มีความพร้อม
ในการพัฒนาในด้านต่างๆ ให้พร้อมรับมือกับ
สภาพการณ์ต่างๆ มีนักเรียนที่มีคุณภาพสามารถเป็น
โรงเรียนต้นแบบในการบูรณาการพัฒนาศึกษา มี
ระบบการเรียนการสอนที่ดีมีอุปกรณ์ครบครัน มี
ห้องสมุด มีการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการ
สื่อสารตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มี
บุคลากรครูที่มีจิตวิญญาณแห่งความเป็นครู เปิดใจกว้าง
รับฟังปัญหาต่างๆ เพื่อให้เด็กมีความอบอุ่น มีทักษะ
กระบวนการคิดด้วยตนเอง กล้าถาม กล้าพูด กล้า
แสดงออก มีมารยาทที่ดีงาม มีศีลธรรมอันดีมีคุณธรรม
เพื่อพร้อมนำไปปรับใช้ในการดำรงชีวิตหรือเพื่อการ
ประกอบอาชีพในอนาคตต่อไป ดังนั้นครูที่ดีจะต้องเอา
ใจใส่สอดส่องดูแลทุกข์สุขช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิด
ด้วยความเต็มใจ เป็นผู้ปลูกฝังคุณธรรมสิ่งที่ ดีงามต่างๆ
ให้นักเรียนมีจิตสำนึกที่ดีสิ่งเหล่านี้จะเป็นเครื่องกล่อม
เกล้าให้นักเรียนเป็นคนดี พร้อมก้าวสู่การดำรงชีวิตใน
สังคมได้อย่างมีคุณภาพ (ดิเรก วรรณเศียร, 2551)

ดังนั้นคุณภาพการศึกษาจึงสะท้อนถึงคุณภาพ
ของคนที่เป็นผลผลิตของการจัดการศึกษาซึ่ง การศึกษา
เป็นกระบวนการที่ทำให้คนมีความรู้ และมีคุณสมบัติ
ต่างๆ ที่ช่วยให้คนนั้นอยู่รอดในโลกนี้ได้ อย่างไรก็ตาม
ในสถานการณ์ปัจจุบันสถานศึกษาส่วนใหญ่ยังมีความ
เหลื่อมล้ำ และความแตกต่างกันทั้งในด้านงบประมาณ
คุณภาพบุคลากรหรือแม้แต่ปัจจัยด้านผู้เรียนรวมทั้ง
ปัจจัยเอื้ออื่นๆ เช่น ความร่วมมือของกรรมการ
สถานศึกษา การสนับสนุนจากชุมชน และองค์กรอื่นๆ

หน่วยงานหรือองค์กรที่อยู่ใกล้เคียงสถานศึกษา และการติดตามช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัด ในสิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อคุณภาพการจัดการศึกษาซึ่งปัจจุบันสถานศึกษามีอิสระในการบริหารจัดการศึกษาด้วยตนเอง มีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา คุณภาพผู้เรียนและคุณภาพการบริหารจัดการจึงมีความแตกต่างกัน ซึ่งโลกปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันในเรื่องของคุณภาพ โดยเฉพาะความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีที่มีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันของมนุษย์ สิ่งที่จะทำให้มนุษย์เราอยู่รอดได้ในสังคมปัจจุบันจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ในทุกๆ ระดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของการศึกษาซึ่งเป็นรากฐานอันสำคัญของการดำเนินชีวิตของเด็กและเยาวชนตลอดจนประชาชนให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้าน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อทราบตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา
2. เพื่อทราบผลการยืนยันตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา

วิธีการดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัยและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงกำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเป็น 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ศึกษาตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาผู้วิจัยได้กำหนดวิธี ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา วารสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา

1.2 สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ในการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ ใช้วิธีแบบเจาะจง (Purposive Method)

1.3 นำข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา มาสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย

ขั้นที่ 2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

2.1 นำตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา มาสร้างเป็นเครื่องมือการวิจัย ในรูปแบบสอบถามความคิดเห็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert's rating scale, 1967)

2.2 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย โดยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ด้วยดัชนีความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ซึ่งพิจารณาค่า IOC ที่มีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไป โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน

2.3 วิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งเป็นโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 10 โรงเรียน จำนวน 30 ฉบับ ด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

(α -coefficient) ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient, 1984) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .9761

ขั้นที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนประถมศึกษา ทั้ง 5 ภาค โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งประเภท (Stratified random sampling) คือโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 97 โรงเรียน โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และเมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบสอบถาม เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.2 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความถี่ (frequency: f) ร้อยละ (percentage: %) มัชฌิมเลขคณิต (arithmetic mean :) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: S.D.)

3.3 วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis: EFA) ด้วยวิธีการสกัดปัจจัย (Principal Component Analysis: PCA) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อให้ได้องค์ประกอบสำคัญของตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา

ขั้นที่ 4 การยืนยันผลการวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 7 คน โดยการสนทนากลุ่ม Focus Group Discussion) พิจารณาเกี่ยวกับความสอดคล้อง ความถูกต้อง พร้อมทั้งให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา” ได้ข้อค้นพบ ดังนี้

1. องค์ประกอบของตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) คุณภาพการบริหาร ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ การบริหารจัดการและหลักการบริหาร 2) คุณภาพผู้เรียน ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ ศักยภาพผู้เรียนและคุณลักษณะผู้เรียน 3) คุณภาพครู และ 4) คุณภาพสถานศึกษา

องค์ประกอบที่ 1 คุณภาพการบริหาร ประกอบด้วย 30 ตัวบ่งชี้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบย่อย คือ องค์ประกอบที่ 1.1 หลักการบริหาร ประกอบด้วย 17 ตัวบ่งชี้ คือ 1) ผู้บริหารใช้การบริหารตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2) ผู้บริหารใช้หลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 3) ผู้บริหารแจ้งข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อครูอย่างทันต่อเหตุการณ์ 4) ผู้บริหารเสริมแรงครูเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ 5) ผู้บริหารจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน 6) ผู้บริหารมีการบริหารโรงเรียนด้วยระบบคุณภาพ 7) ผู้บริหารดำเนินการบริหารโดยยึดคุณภาพเป็นเป้าหมายสูงสุด 8) ผู้บริหารประชุมผู้ปกครองให้รู้ถึงการจัดการเรียนการสอนอย่างมีส่วนร่วม 9) ผู้บริหารจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษา 10) ผู้บริหารมีการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน 11) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการ 12) ผู้บริหารใช้จ่ายในการปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงความคุ้มค่า 13) ผู้บริหารดำเนินการบริหารงานให้เกิดผลงานที่มีคุณภาพ 14) ผู้บริหารสนับสนุนครูได้แสดงความเชี่ยวชาญในรูปแบบการสอนใหม่ๆ 15) ผู้บริหารมีวิธีการบูรณาการกระบวนการบริหารบุคคล 16) ผู้บริหารใช้การสื่อสารหลายรูปแบบ/ช่องทาง 17) ผู้บริหารส่งเสริมเชิดชูผู้เรียนด้านคุณธรรม องค์ประกอบที่ 1.2 การบริหารจัดการ ประกอบด้วย 13 ตัวบ่งชี้ คือ 1) ผู้บริหารมอบหมายงานให้ตรงกับความรู้ความสามารถบุคลากร 2) ผู้บริหารจัดครูได้เหมาะสม

กับวิชาที่สอนและตรงกับความสามารถ 3) ผู้บริหารมี
ภาวะผู้นำทางวิชาการ 4) ผู้บริหารติดตาม
ความก้าวหน้าในการจัดกระบวนการเรียนการสอน 5)
ผู้บริหารมีคุณลักษณะเป็นผู้นำ 6) ผู้บริหารใช้การสร้าง
แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน 7) ผู้บริหารใช้หลักการ
บริหารตามหลักธรรมาภิบาล 8) ผู้บริหารใช้การบริหาร
โดยเน้นการทำงานเป็นทีม 9) ผู้บริหารสามารถตัดสินใจ
และให้ข้อมูลแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ 10) ผู้บริหารมีการ
วางแผนที่ดีในการบริหารสถานศึกษา 11) ผู้บริหาร
สร้างแรงจูงใจด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับทุกคน 12)
ผู้บริหารส่งเสริมศักยภาพให้พัฒนานวัตกรรมการเรียน
การสอน 13) ผู้บริหารนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหาร
จัดการในองค์กร

องค์ประกอบที่ 2 คุณภาพผู้เรียน
ประกอบด้วย 26 ตัวบ่งชี้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2
องค์ประกอบย่อย คือ องค์ประกอบที่ 2.1 ศักยภาพ
ผู้เรียน ประกอบด้วย 16 ตัวบ่งชี้ คือ 1) นักเรียนมี
ศักยภาพในการใช้ภาษาได้อย่างน้อย 3 ภาษา 2)
นักเรียนสามารถวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปใช้
แก้ปัญหา 3) นักเรียนสามารถอ่าน คิด วิเคราะห์ได้ตาม
มาตรฐานหลักสูตร 4) นักเรียนมีศักยภาพในการแข่งขัน
5) นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน และค้นคว้าหาความรู้ 6)
นักเรียนมีคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียน 7) นักเรียนสามารถ
คิดเชื่อมโยงตนเองกับสิ่งต่างๆรอบตัว 8) นักเรียนมีส่วน
ร่วมกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ตัดสินคุณภาพ 9) นักเรียนมี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าระดับชาติ 10) นักเรียนมี
คุณลักษณะเป็นเลิศทางด้านต่างๆ 11) นักเรียนแสวงหา
ข้อมูลข่าวสารการเรียนรู้ได้ตามศักยภาพ 12) นักเรียนมี
ความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ 13) นักเรียน
สามารถพูดแสดงความคิดเห็นได้อย่างชัดเจน 14)
นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการ
เรียนรู้ 15) นักเรียนมีผลงานสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่
16) นักเรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆเพื่อประโยชน์

ตนเองและสังคม องค์ประกอบที่ 2.2 คุณลักษณะ
ผู้เรียน ประกอบด้วย 10 ตัวบ่งชี้ คือ 1) นักเรียนมีสุข
ภาวะที่ดีมีภาวะโภชนาการที่สมบูรณ์ 2) นักเรียนได้รับความ
ดูแลช่วยเหลือและสนับสนุนอย่างดี 3) นักเรียนนำ
ความรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ 4)
นักเรียนสามารถทำความดีโดยมีจิตสาธารณะ 5)
นักเรียนสามารถดูแลรักษาวัสดุอุปกรณ์ในโรงเรียน 6)
นักเรียนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีและนำชื่อเสียงมาให้
โรงเรียน 7) นักเรียนได้รับความรู้ตรงกับความต้องการ
ของตนเอง 8) นักเรียนสามารถนำเสนอผลงานเผยแพร่
ต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 9) นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ 10) นักเรียนรู้จักตัดสินใจโดยใช้ทางเลือก
ที่หลากหลาย

องค์ประกอบที่ 3 คุณภาพครู ประกอบด้วย 3
ตัวบ่งชี้ คือ 1) ครูวัดและประเมินผลนักเรียนตามตัวชี้วัด
2) ครูเน้นการวัดผลประเมินผลของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง
3) ครูนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

องค์ประกอบที่ 4 คุณภาพสถานศึกษา
ประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้ คือ 1) โรงเรียนบริหารจัดการ
ในองค์กรด้วยความโปร่งใสตรวจสอบได้ 2) โรงเรียน
ได้รับการสนับสนุนทรัพยากรจากชุมชนและหน่วยงาน
อื่นๆ 3) โรงเรียนได้รับความพึงพอใจจากผู้มีส่วนได้ส่วน
เสีย 4) โรงเรียนจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา รวมทั้ง
แผนปฏิบัติการ 5) โรงเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของ
ชุมชนอย่างต่อเนื่อง 6) โรงเรียนวางแผนร่วมกันเพื่อ
พัฒนากระบวนการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

2. ผลการยืนยันตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนประถมศึกษา

ผลการยืนยันองค์ประกอบของตัวบ่งชี้คุณภาพ
การศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญและ
ผู้ทรงคุณวุฒิ ผลการวิจัยพบว่า 1. ตัวบ่งชี้คุณภาพ
การศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วย 4
องค์ประกอบ คือ 1) คุณภาพการบริหาร ประกอบด้วย

2 องค์ประกอบย่อย คือหลักการบริหาร และการบริหารจัดการ 2) คุณภาพผู้เรียน ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ ศักยภาพผู้เรียนและคุณลักษณะผู้เรียน 3) คุณภาพครู และ 4) คุณภาพสถานศึกษา 2. ผลการยืนยันตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิด้วยการสนทนากลุ่ม พบว่า มีความสอดคล้องและถูกต้อง พร้อมทั้งให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วยตัวบ่งชี้หลายตัว มีความสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยของนักวิชาการภายในประเทศและต่างประเทศ สามารถอภิปรายผลในแต่ละองค์ประกอบได้ ดังนี้

1. ตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) คุณภาพการบริหาร ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ หลักการบริหาร และการบริหารจัดการ 2) คุณภาพผู้เรียน ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ ศักยภาพผู้เรียน และคุณลักษณะผู้เรียน 3) คุณภาพครู และ 4) คุณภาพสถานศึกษา ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 คือ ตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษามีหลายตัวบ่งชี้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษาจะมีคุณภาพได้ขึ้นอยู่กับการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีภาวะผู้นำ เพื่อจะนำพาองค์กรให้ก้าวไปในกระแสแห่งการปฏิรูปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องหาแนวทางเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่มาตรฐาน และเป็นไปตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้เป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพ จัดการศึกษาตามแนวปฏิรูปเน้นเรื่อง

ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ให้ความสำคัญต่อผู้รับบริการ หลักการบริหารต้องอาศัยวิธีการและนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีความรู้ ความสามารถมีทักษะในการบริหารการศึกษา จึงจะทำให้การจัดการศึกษามีคุณภาพ เกิดผลต่อการมีประสิทธิภาพในหลักการบริหารการศึกษาในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องตามแนวคิดของโรบสัน และแมทธิว (Robson and Matthew, 1995) ได้ศึกษาแนวคิดในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาว่ามีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยดังต่อไปนี้ 1) การจัดการของโรงเรียนและตัวผู้บริหาร 2) กระบวนการเรียนการสอนความสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียน และวิชาชีพครู 3) สภาพแวดล้อมในการสอน อาคารสถานที่และค่าจ้าง 4) การบริหารของโรงเรียนและการจัดการด้านการเงิน 5) การพัฒนาและประเมินผลการทำงานของเจ้าหน้าที่และครู 6) การติดต่อสื่อสารเพื่อการตัดสินใจและการส่งเสริมสนับสนุนหลักสูตรของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของแฮริส และจอร์น (Harris and Jon, 2000) ได้กล่าวไว้ในเรื่องการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก ความร่วมมือจากบุคคลภายใน นอกจากนั้นยังได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาครูและการพัฒนาวิชาชีพ รวมทั้งภาวะผู้นำของผู้บริหาร กรอบแนวคิดและหลักการเกี่ยวข้อง 2 ประเด็น ดังนี้ 1. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ ดังนี้ 1) ด้านการบริหารงานของสถานศึกษา 2) ด้านการนำองค์กร/ด้านภาวะผู้นำ 3) ด้านการทำงานเป็นทีม 4) ด้านการวัดการวิเคราะห์และการจัดการความรู้ 5) ด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ 6) ด้านบุคลากร 7) ด้านทรัพยากรการจัดการเรียนการสอน 2. การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พันวนา พัฒนาอุดมลินคำ (2557) ที่ได้ศึกษารูปแบบกระบวนการบริหารที่ส่งผล

ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การบริหารงานบุคคล การอำนวยการ การกระตุ้นการทำงาน การประสานงาน การควบคุมการจัดทำงบประมาณการเงิน การเสนอรายงานและประเมินผล และคุณภาพการศึกษา รูปแบบกระบวนการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ตัวแปรการวางแผน รองลงมา คือ การจัดองค์การ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ตะวัน สือกระแส (2560) ที่ได้ศึกษา “ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศ” คือ 1) สภาพที่เป็นอยู่ของการบริหารจัดการโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศ คือ ผู้บริหารมีความเป็นผู้นำและเป็นผู้บริหารมืออาชีพ สร้างขวัญและแรงจูงใจแก่ครู มีระบบนิเทศที่มีประสิทธิภาพ ปรับครูให้เหมาะสมกับวิชาและชั้นเรียน เน้นจรรยาบรรณครู เน้นความเป็นเลิศในการให้บริการ บริหารแบบมีส่วนร่วม จัดสิ่งแวดล้อมให้ร่มรื่นสวยงาม น่าอยู่ น่าเรียน ใช้เทคโนโลยีในการบริหารและใช้นวัตกรรมในการเรียนการสอนเน้นคุณภาพของครู มีการใช้แหล่งเรียนรู้ภายนอก มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศ ประกอบด้วย การใช้นวัตกรรม การสร้างเครือข่าย การใช้เทคนิคเชิงบริหาร และสิ่งแวดล้อม การให้ความสำคัญกับการสร้างความสัมพันธ์ การปรับโครงสร้างใหม่และการปฏิรูปและการทำวิจัยเชิงทดลองที่ได้ผลรวดเร็ว การให้ความสำคัญกับวิชาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง การให้ความสำคัญกับการจูงใจบุคลากร การให้ความสำคัญกับการสร้างค่านิยมร่วมการจัดการเรียนการสอน และมีการพัฒนาระบบวัดและประเมินผลผู้เรียนด้านจิตพิสัยที่ชัดเจน จากแนวคิดทฤษฎีและผลการศึกษาที่ได้กล่าวมาข้างต้นสามารถยืนยันและรับรองได้ว่าคุณภาพการ

บริหารเป็นองค์ประกอบสำคัญของคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ดังนั้น ตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ในแต่ละองค์ประกอบสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 องค์ประกอบที่ 1 คุณภาพการบริหาร
ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ หลักการบริหารและการบริหารจัดการ จำนวน 30 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1.1 หลักการบริหาร ประกอบด้วย 17 ตัวบ่งชี้ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยกับองค์ประกอบนี้ และยืนยันว่ามีความสอดคล้องและถูกต้อง เพราะเป็นองค์ประกอบตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความสำคัญมากที่สุดที่สามารถอธิบายได้มากกว่าในหลักการบริหาร ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารจัดการเป็นหัวใจสำคัญที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถ วิธีการที่จะทำให้การบริหารจัดการบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ที่ค้นพบในงานวิจัยเล่มนี้ ได้แก่ ผู้บริหารใช้การบริหารตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ใช้หลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน แจ้งข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อครูอย่างทันต่อเหตุการณ์ เสริมแรงครูเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ จัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน มีการบริหารโรงเรียนด้วยระบบคุณภาพ ดำเนินการบริหารโดยยึดคุณภาพเป็นเป้าหมายสูงสุด ประชุมผู้ปกครองให้รู้ถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีส่วนร่วม จัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการ ใช้จ่ายในการปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงความคุ้มค่า ดำเนินการบริหารงานให้เกิดผลงานที่มีคุณภาพ สนับสนุนครูได้แสดงความเชี่ยวชาญในรูปแบบการสอนใหม่ๆ มีวิธีการบูรณาการกระบวนการบริหารบุคคล ใช้การสื่อสารหลายรูปแบบ/ช่องทาง และส่งเสริมเชิดชู

ผู้เรียนด้านคุณธรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฮิลแมน และมอร์ติเมอร์ (Hillman and Mortimore, 2015) ได้ศึกษาการพัฒนาองค์ประกอบที่ส่งผลถึงความสำเร็จหรือความมีประสิทธิภาพของโรงเรียนในการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการศึกษาคือ ความเป็นผู้บริหารมืออาชีพประกอบด้วยมีความมั่นคง และความชัดเจนของวัตถุประสงค์ขององค์กร และบริหารเชิงรุกสร้างทีมงานบริหารของโรงเรียน การมีส่วนร่วมของครูในการบริหารจัดการหลักสูตรในการตัดสินใจและการใช้นโยบายต่างๆ สร้างครูให้เป็นผู้นำในทางวิชาการ การมีวิสัยทัศน์และมีเป้าหมายร่วมกัน ประกอบด้วยความเป็นเอกภาพของเป้าหมายโรงเรียนมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเพื่อความก้าวหน้าของนักเรียน มีความเคารพในสถาบันสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จัดกระบวนการเรียนการสอนที่เข้มข้น ได้แก่ การใช้เวลาที่เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน และการบริหารเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ มีการเสริมแรงครูด้วยการให้ความเป็นธรรมในการให้รางวัลและการลงโทษ ชี้แจงและให้ทราบผลการพัฒนาหรือการปรับปรุง มีการติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนและการพัฒนาปรับปรุงโรงเรียน นักเรียนมีความรับผิดชอบ มีความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง และเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของลาร์สัน (Larson, 1994) ที่ได้ศึกษาเรื่องการประเมินผู้บริหารโรงเรียนในรัฐมินนิโซต้า จากการศึกษาพบว่า รูปแบบการประเมินผลงานของผู้บริหารประกอบไปด้วยสมรรถนะหลัก 7 ด้าน 1) ภาวะผู้นำเชิงยุทธศาสตร์ ได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าประสงค์ 2) ภาวะผู้นำด้านการสอน ได้แก่ การกำหนดมาตรฐานทางวิชาชีพสำหรับการจัดการเรียนการสอนและผลการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ในระดับสูง 3) ภาวะผู้นำด้านการบริหาร ได้แก่ การส่งเสริมผลสัมฤทธิ์และความสำเร็จของผู้เรียน 4) ภาวะ

ผู้นำด้านวัฒนธรรม ได้แก่ ความเข้าใจวัฒนธรรมของโรงเรียน ผู้เรียนและชุมชนมีบรรทัดฐานด้านวัฒนธรรมเชิงบวก 5) ภาวะผู้นำด้านการสื่อสาร ความสามารถในการสื่อสารที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพทั้งการสื่อสารภายในและภายนอกโดยใช้ท่าทางที่เหมาะสมกับผู้ฟังที่แตกต่างกัน 6) ในโรงเรียนภาวะผู้นำกับบุคลากร ได้แก่ กระบวนการในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคลากรในโรงเรียนเพื่อสร้างความรู้สึกการเป็นเจ้าของร่วมกัน 7) ภาวะผู้นำด้านจริยธรรมและวิชาชีพ ได้แก่ ความร่วมมือกับบุคลากรและชุมชนเพื่อสร้างความเท่าเทียมทางการศึกษาและการแสดงออกถึงความเป็นมืออาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฮักส์ และนอร์ริส (Hughes and Norris, 2007) ที่ได้สังเคราะห์องค์ประกอบโรงเรียนที่มีผลสำเร็จสูง ประกอบด้วย 1) การเป็นผู้นำการเรียนการสอน 2) การมีภารกิจที่ชัดเจน 3) การมีความคาดหวังความสำเร็จสูงกว่ามาตรฐาน 4) การเพิ่มโอกาสที่จะเรียนรู้และเวลาในการทำงาน 5) การหมั่นตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน 6) การมีความสัมพันธ์ระหว่างบ้านและโรงเรียนที่ดี และ 6) การสร้างสภาพแวดล้อมปลอดภัยและเป็นระเบียบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ซิลวา และ ดาน่า (Silva and Dana, 2001) ได้ศึกษาเรื่องกรณีศึกษาแบบร่วมมือในโรงเรียนสู่ระดับมืออาชีพ ผลการวิจัย ได้เสนอรูปแบบความร่วมมือโดยเน้นการตรวจสอบและการใช้ข้อมูล เพื่อพัฒนาโรงเรียนที่พัฒนาสู่มืออาชีพ มี 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียมความพร้อม 2) การนิเทศโดยตรง 3) ผลการนิเทศ และ 4) ความต้องการของครู ซึ่งการนิเทศต้องยึดหลักทั้ง 4 ประการ ในการนิเทศต้องกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้นิเทศอย่างชัดเจน ดังนั้นการศึกษารูปแบบของการนิเทศจึงจำเป็นต้องกำหนดกระบวนการที่ชัดเจนและทุกขั้นตอนต้องประสานสัมพันธ์ และเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนุสินธุ์ รุ่งเดช, สมุทรา ขำนาญ และ ธร สุนทรายุทธ (2556) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสถานศึกษาชั้น

พื้นฐาน พบว่า องค์ประกอบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานมีทั้งหมด 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการกระจายอำนาจ 2) หลักการบริหารตนเอง 3) หลักการมีส่วนร่วม 4) หลักการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้ประชาชน 5) หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน พบว่า องค์ประกอบทั้ง 5 ด้าน ซึ่งเป็นตัวแปร ได้แก่ การกระจายอำนาจ 1) การบริหารตนเอง 2) การมีส่วนร่วม 3) การคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้ประชาชน 4) การตรวจสอบและการถ่วงดุล 5) เป็นองค์ประกอบที่แท้จริงของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน องค์ประกอบที่ 1.2 การบริหารจัดการ ประกอบด้วย 13 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ผู้บริหารมอบหมายงานให้ตรงกับความรู้ความสามารถของบุคลากร จัดครูได้เหมาะสมกับวิชาที่สอนและตรงกับความสามารถ ผู้บริหารมีภาวะผู้นำทางวิชาการ ติดตามความก้าวหน้าในการจัดกระบวนการเรียนการสอน มีคุณลักษณะเป็นผู้นำ ใช้การสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ใช้หลักการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล ใช้การบริหารโดยเน้นการทำงานเป็นทีม สามารถตัดสินใจและให้ข้อมูลแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ มีการวางแผนที่ดีในการบริหารสถานศึกษา สร้างแรงจูงใจด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับทุกคน ส่งเสริมศักยภาพให้พัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการในองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556) ที่ได้กล่าวว่าการทำงานเป็นทีมเป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพรูปแบบหนึ่งของการบริหารจัดการยุคใหม่ และเป็นที่ยอมรับกันในปัจจุบันว่าเป็นวิธีการบริหารจัดการงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งในระดับมิติ ระดับบุคคล และระดับหน่วยงานมากที่สุดแบบหนึ่ง การทำงานเป็นทีมเป็นการทำงานที่เปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนในองค์กรได้มีส่วนร่วมในการบริหารงาน มีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงานร่วม

แก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น สมาชิกทุกคนในองค์กรจึงเกิดความรู้สึกร่วมกันมีส่วนร่วมใกล้ชิดองค์กร รับรู้ถึงปัญหาและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจ การดำเนินงานในลักษณะนี้จึงเป็นการเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ ทำให้สมาชิกขององค์กรรักการทำงานผูกพันต่องาน สามารถคาดการณ์อนาคตขององค์กรหรือหน่วยงานได้ชัดเจน การทำงานเป็นทีมยังเป็นการสร้างขวัญ สร้างความพึงพอใจในการทำงาน การสร้างทีมงานจะสำเร็จได้ต้องอาศัยภาวะผู้นำ และกลยุทธ์ของผู้บริหารในการสร้างทีมงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ของธีระ รุญเจริญ (2550) ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบที่สำคัญ คือ หลักการบริหารในการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการบริหารองค์การเพื่อพัฒนาระบบการบริหารที่มุ่งประสิทธิผลในโรงเรียนแก่นำจัดการเรียนการสอน หลักการบริหารที่สอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาในโรงเรียนเพื่อคุณภาพการศึกษา คือหลักธรรมาภิบาล หรือการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ประกอบด้วยหลักพื้นฐาน 6 ประการ ดังนี้ 1) หลักนิติธรรม 2) หลักคุณธรรม 3) หลักความโปร่งใส 4) หลักความมีส่วนร่วม 5) หลักความรับผิดชอบ 6) หลักความคุ้มค่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของใจ ชื่อ (Jye Shyr, 2016) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาตัวชี้วัดสมรรถนะภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสำหรับผู้บริหารในโรงเรียนไฮสคูล (K-12) ในไต้หวัน ผลการศึกษา พบว่า ตัวชี้วัดสมรรถนะภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสำหรับผู้บริหารในโรงเรียนไฮสคูล (K-12) ในไต้หวันได้ตัวชี้วัดสมรรถนะจำนวน 6 ด้าน คือ 1) ด้านภาวะผู้นำและมีวิสัยทัศน์ 2) ด้านการเรียนรู้และการสอน 3) มีความเชี่ยวชาญด้านการปฏิบัติ 4) ด้านการทำงานอย่างมีขั้นตอน 5) ด้านการวัดและประเมินผล 6) ด้านจริยธรรม

1.2 องค์ประกอบที่ 2 คุณภาพผู้เรียน
ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ ศักยภาพผู้เรียน และคุณลักษณะผู้เรียน จำนวน 26 ตัวบ่งชี้ คือ องค์ประกอบที่ 2.1 ศักยภาพผู้เรียน ประกอบด้วย 16 ตัวบ่งชี้ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ เห็นด้วยกับองค์ประกอบนี้ และยืนยันว่ามีความสอดคล้อง และถูกต้อง เพราะเป็นองค์ประกอบตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความสำคัญ ที่สามารถอธิบายในด้านศักยภาพผู้เรียนที่มีความเป็นเลิศด้านต่างๆ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกระบวนการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้ที่แสดงออกถึงความรู้ความสามารถ ทักษะตามหลักสูตรสถานศึกษา และมีพัฒนาการในด้านการอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียน สมรรถนะที่สำคัญ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ที่ค้นพบในงานวิจัยเล่มนี้ ได้แก่ นักเรียนมีศักยภาพในการใช้ภาษาได้อย่างน้อย 3 ภาษา สามารถวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาสามารถอ่าน คิด วิเคราะห์ได้ตามมาตรฐานหลักสูตร มีศักยภาพในการแข่งขัน มีนิสัยรักการอ่าน และค้นคว้าหาความรู้ มีคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียน สามารถคิดเชื่อมโยงตนเองกับสิ่งต่างๆ รอบตัว มีส่วนร่วมกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ตัดสินคุณภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าระดับชาติ มีคุณลักษณะเป็นเลิศทางด้านต่างๆ แสวงหาข้อมูลข่าวสารการเรียนรู้ได้ตามศักยภาพ มีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบสามารถพูด แสดงความคิดเห็นได้อย่างชัดเจน มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ มีผลงานสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ ใช้ความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ เพื่อประโยชน์ตนเองและสังคม ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เซมทอง สิริแสงเลิศ (2552) ได้กล่าวว่าโดยทั่วไปคุณภาพมาจาก 3 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายนักวิชาการซึ่งจะเน้นในเรื่องกระบวนการผลิตที่ได้มาตรฐานและความรับผิดชอบต่อสังคม ฝ่ายผู้ผลิตสินค้าหรือการให้บริการซึ่งจะเน้นใน

เรื่องกระบวนการผลิตที่ได้มาตรฐานและตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้า และฝ่ายผู้บริหารหรือผู้รับบริการซึ่งเน้นการตอบสนองความต้องการเพื่อประโยชน์ของตนเองและสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ โกวิท ปรวาลพฤษ์ (2560) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “คิดเป็น” มาจัดทำหลักสูตรใหม่ทั้งสายสามัญและสายอาชีพที่มุ่งเน้นให้นักเรียน คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็นให้เหมาะสมกับตนเองและหมู่คณะ เน้นการทำงานเป็นกลุ่ม สร้างเสริมความมีวินัย ความขยัน ความซื่อสัตย์ ความอดทน รู้จักพึ่งตนเอง ใฝ่รู้ใฝ่เรียน และมองเห็นช่องทาง การประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของ กระทรวงศึกษาธิการ (2560) มีจำนวน 4 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน 1) ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน 2) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ตรงเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มาตรฐานที่ 4 ระบบการประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล ให้ใช้มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อเป็นหลักในการเทียบเคียงของสถานศึกษา หน่วยงานต้นสังกัดในการพัฒนาส่งเสริมสนับสนุน กำกับดูแล และติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิพัทธ์ สุวทันพรกุล (2556) ที่ได้วิเคราะห์และสังเคราะห์กลยุทธ์การนำผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยศึกษาจากพหุกรณีศึกษาที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับดีจำนวน 10 โรงเรียน ระเบียบวิธีวิจัยแบบกรณีศึกษา (case study research) โดยวิธีการศึกษาเชิงคุณภาพผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์การนำผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนมี 3 ด้าน ประกอบด้วยกลยุทธ์ด้านที่ 1 คือ กลยุทธ์ด้านการบริหาร กลยุทธ์ในด้านที่ 2 คือการพัฒนาให้นักเรียน

พบว่า การพัฒนาและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพื่อให้มีผลการสอบที่สูงขึ้นและผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดีขึ้นกว่าระดับชาติ กลยุทธ์ในด้านที่ 3 คือการพัฒนาครู พบว่า โรงเรียนได้ส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน และสรุปกลยุทธ์การนำผลการทดสอบไปใช้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวุฒิชัย เนียมเทศ (2552) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program) ผลการวิจัย พบว่า ด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้งด้านการสื่อสารและการแสวงหาความรู้ของนักเรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรของนักเรียน ด้านทักษะการใช้ชีวิตในสังคมและการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยและต่างชาติของนักเรียน และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการศึกษา องค์ประกอบที่ 2.2 คุณลักษณะผู้เรียน ประกอบด้วย 10 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ นักเรียนมีสุขภาวะที่ดีมีภาวะโภชนาการที่สมบูรณ์ ได้รับความดูแลช่วยเหลือและสนับสนุนอย่างดี นำความรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ สามารถทำได้ดีโดยมีจิตสาธารณะ สามารถดูแลรักษาวัสดุอุปกรณ์ในโรงเรียน สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีและน่าเชื่อถือมาให้โรงเรียน ได้รับความรู้ตรงกับความต้องการของตนเอง สามารถนำเสนอผลงานเผยแพร่ต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และรู้จักตัดสินใจโดยใช้ทางเลือกที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับ ยูเนสโก (UNESCO, 2017) ที่ได้เสนอว่าการศึกษามีคุณภาพสามารถพิจารณาจากกรอบและตัวชี้วัดการศึกษาที่สะท้อนถึงคุณภาพนักเรียนมีสุขภาวะที่ดี

ภาวะโภชนาการที่สมบูรณ์และมีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ครูมีคุณภาพในการสอนมีเทคนิคการสอนที่กระตือรือร้น การวัดประเมินผลการเรียนรู้เน้นชัดเจนโดยครอบคลุม การวัดความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณค่า หลักสูตรสอดคล้องและสนองความต้องการของสังคมและที่พัฒนามาจากความรู้และประสบการณ์ของครูและผู้เรียน สิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์การศึกษามีเพียงพอเหมาะสม ดูแลรักษาวัสดุอุปกรณ์และสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการเรียนรู้ เป็นระเบียบเรียบร้อย ถูกสุขลักษณะ และมีความปลอดภัย การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม เคารพและผูกพันกับชุมชนท้องถิ่นและวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรณพ พงษ์วัฒน์ และ พัชรี รูปวิจิตร (2554) ที่ได้ศึกษาถึงเส้นทางการปฏิรูปการศึกษาของไทยตั้งแต่การปฏิรูปการศึกษาพบว่าตัวชี้วัดความสำเร็จของการศึกษาของไทยหลายตัวมีลักษณะเป็นนามธรรม เช่น นักเรียนมีความสุข มีศีลธรรม มีความภาคภูมิใจในตนเอง มีจิตสาธารณะ เป็นแบบอย่างที่ดีและน่าเชื่อถือมาให้โรงเรียน

1.3 องค์ประกอบที่ 3 คุณภาพครู
ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยกับองค์ประกอบนี้ และยืนยันว่ามีความสอดคล้องและถูกต้อง เพราะเป็นองค์ประกอบตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความสำคัญ ครูเป็นผู้สร้างถ่ายทอดวิชาความรู้ การใช้เทคนิคการสอนรูปแบบหลากหลาย ทั้งนี้เนื่องจากในกระบวนการจัดการศึกษาเด็กและครู ถือว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะเด็กเป็นผลผลิตของระบบการศึกษาในขณะที่ครูคือบุคลากรซึ่งประกอบอาชีพหลักทางด้าน การเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นบุคลากรที่มีบทบาทสำคัญในกระบวนการจัดการศึกษา เพราะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดผู้เรียนมากที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 มาตรา 54 ได้กำหนด

จุดมุ่งหมายของการศึกษาไว้ว่า “การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญ ได้ตามความถนัดของตน มีความรับผิดชอบ ต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ” คนที่จะทำให้จุดมุ่งหมายดังกล่าวประสบผลสำเร็จก็น่าจะได้แก่ครู ที่ค้นพบในงานวิจัยเล่มนี้ได้แก่ ครูวัดและประเมินผลนักเรียนตามตัวชี้วัด เน้นการวัดผลประเมินผลของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง นำเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับยูเนสโก (UNESCO, 2017) ที่ได้เสนอว่าการศึกษาที่มีคุณภาพสามารถพิจารณาจากกรอบและตัวชี้วัดการศึกษาที่สะท้อนถึงคุณภาพครูในการสอน มีเทคนิคการสอนที่กระตือรือร้น การวัดประเมินผลการเรียนรู้ นิยามชัดเจน โดยครอบคลุมการวัดความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณค่า หลักสูตรสอดคล้องและสนองความต้องการของสังคม และที่พัฒนามาจากความรู้และประสบการณ์ของครูและ ผู้เรียน การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม เคารพและผูกพันกับชุมชนท้องถิ่นและวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2560) ที่ได้วิเคราะห์ถึงปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาของไทยอันจะเกี่ยวเนื่องกับคุณภาพการศึกษา เช่น ปัจจัยด้านเทคโนโลยี การจัดการศึกษาต้องมีการเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ๆ ในหลักสูตรการเรียนการสอน และปรับปรุงให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี เพราะหากการจัดการศึกษาไม่ทันกับเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วจึงทำให้การศึกษาไม่พัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรากฏา รัตพลที (2558) ที่ได้ศึกษาแนวทางการส่งเสริมครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนบ้านสันติสุข อำเภอแม่จัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงรายเขต 3 พบว่า สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนมีการทำวิจัยด้านการวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล เฉพาะครูประจำชั้น ครูทุกคนจัดทำแผนการจัดการ

เรียนรู้และการสอนของตนเอง มีการทำการวิจัยและการพัฒนานวัตกรรมในการเรียนรู้ทั้งเต็มรูปแบบและวิจัยหน้าเดียว ส่วนสภาพการส่งเสริมโรงเรียนมีการกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติงานวิจัยในชั้นเรียนรายปี และมีการกำหนดครูที่เลี้ยงให้บุคลากร ให้ครูมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน จัดหาอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ส่วนแนวทางการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู คือ โรงเรียนควรมีการกำหนดนโยบายด้านการวิจัยที่ชัดเจน มีการพัฒนา งานวิจัยโดยเชิญวิทยากรที่มีความรู้มาให้การอบรม ส่งเสริมให้ครูทำผลงานประกวดในระดับต่างๆ และนิเทศติดตามผลการดำเนินงานด้านการวิจัยในโรงเรียนเป็นระยะ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุธิดารัตน์ เมธวรัตน์ ปองสิน วิเศษศิริ และพฤทธิ สิริบรรณพิทักษ์ (2560) ที่ได้ศึกษายกระดับคุณภาพครูในโรงเรียนประถมศึกษา เพราะประเทศที่มีระบบการศึกษาที่มีประสิทธิภาพล้วนประสบความสำเร็จในการยกระดับคุณภาพครูจากการศึกษา หัวใจที่สำคัญของการยกระดับคุณภาพครู คือ การประสานความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานต่างๆ เพราะแม้ว่าแต่ละฝ่ายจะมีหน้าที่ความรับผิดชอบที่แตกต่างกันและจำเป็นจะต้องมีเป้าหมายร่วมกัน คือ การยกระดับคุณภาพครูให้มีความเชี่ยวชาญด้านการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพูนสิน ประคำมินทร์ (2555) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาสู่ความเป็นโรงเรียนคุณภาพ พบว่า 1) ครู ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาเป็นมืออาชีพและมีจำนวนเพียงพอ 2) จัดกระบวนการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด 3) การประกันคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเป็นส่วนหนึ่งของระบบบริหารโรงเรียน 4) หลักสูตรเหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น 5) สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของโรงเรียนดีสอดคล้องกับ

หลักการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจรรยา จับบัง (2555) ที่ได้ศึกษา พบว่า รูปแบบการพัฒนาโรงเรียนสามารถสรุปรูปแบบได้ดังนี้ ขั้นที่ 1 เริ่มจากการพัฒนาครูในโรงเรียนให้มีคุณภาพ โดยดำเนินการในด้านความชำนาญในทักษะด้านสารสนเทศ การสร้างขวัญและกำลังใจ และพัฒนาโครงสร้างการทำงานที่เหมาะสม โดยใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบวางแผนและการบริหารจัดการ ขั้นที่ 2 การพัฒนาระบบงาน โดยดำเนินการในด้านการผลิตสื่อ การใช้แผนการสอนคละชั้น การนิเทศ และการส่งเสริมให้ครูได้เข้ารับการอบรม โดยใช้ยุทธศาสตร์ การพัฒนาระบบการเรียนการสอน และการประกันคุณภาพการศึกษา ขั้นที่ 3 การมีส่วนร่วมโดยดำเนินการในด้านเครือข่ายชุมชนและทรัพยากร โดยใช้ยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา ขั้นที่ 4 การเสริมสร้างศักยภาพโดยดำเนินการในด้านการหมุนเวียนการสอนของครู สถานที่และระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งของโรงเรียน ขั้นที่ 5 ทำให้โรงเรียนเกิดคุณภาพ ดังนี้ คุณภาพครู คุณภาพการบริหารจัดการคุณภาพนักเรียน และคุณภาพระบบการเรียนการสอน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสไวการ์ทและคนอื่นๆ (Sweigart and others, 2016) ได้ศึกษาการประเมินฐานหลักฐานสำหรับการตอบสนองต่อความคิดเห็นของครูต่อการยกย่องชมเชยของครูโดยใช้ตัวชี้วัดคุณภาพ พบว่า จากแนวคิด ทฤษฎีและผลการศึกษาที่ได้กล่าวมา สามารถยืนยันและรับรองได้ว่าคุณภาพครูเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

1.4 องค์ประกอบที่ 4 คุณภาพสถานศึกษา ประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยกับองค์ประกอบนี้ และยืนยันว่ามีความสอดคล้องและถูกต้อง เพราะเป็นองค์ประกอบตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาที่มี

ความสำคัญในด้านการบริหารจัดการในสถานศึกษา ซึ่งต้องใช้ความร่วมมือจากทุกฝ่ายอย่างมีส่วนร่วม ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนที่มีคุณภาพควรเป็นโรงเรียนที่ได้พัฒนาตนเองให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน ด้วยกระบวนการที่หลากหลาย ตามบริบททรัพยากรและศักยภาพที่โรงเรียนมีอยู่ โดยการพัฒนาโรงเรียนอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ผู้นำชุมชน ผู้ปกครอง ประชาชน และหน่วยงานองค์กรในท้องถิ่น โรงเรียนควรมีการกำหนดทิศทางและเป้าหมายของโรงเรียนให้ชัดเจน และดำเนินงานตามทิศทางที่โรงเรียนกำหนดไว้ซึ่งมุ่งไปที่นักเรียน คือ สอนให้เป็นคนดีมีปัญญา มีศีล สมาธิ และมองภาพให้เกิดในอนาคตร่วมกัน กำหนดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการพัฒนาร่วมกัน ที่ค้นพบในงานวิจัยเล่มนี้ ได้แก่ โรงเรียนบริหารจัดการในองค์กรด้วยความโปร่งใสตรวจสอบได้ ได้รับการสนับสนุนทรัพยากรจากชุมชนและหน่วยงานอื่นๆ ได้รับความพึงพอใจจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จัดทำแผนพัฒนาการศึกษารวมทั้งแผนปฏิบัติการ มีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนอย่างต่อเนื่อง และโรงเรียนวางแผนร่วมกันเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกลุ่มโรงเรียนฟูลสตัน (Fulston School, 2560) ที่ได้ศึกษารูปแบบความเป็นเลิศสำหรับสถานศึกษา พบว่า ประกอบด้วยการกำหนดตัวชี้วัด ผลการปฏิบัติงานที่สนับสนุนผลสัมฤทธิ์นักเรียน และสนองความคาดหวังผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การประชาสัมพันธ์นวัตกรรมการเรียนรู้และความรับผิดชอบ การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่ การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม การวัดผลการปฏิบัติงาน การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี การกำหนดระดับความพึงพอใจ การปรับปรุงพัฒนาการศึกษาที่มีกระบวนการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ การนำแบบอย่างของสถานศึกษาที่ดีมาเปรียบเทียบ เพื่อปรับปรุงผลการปฏิบัติงานของสถานศึกษาเป็นแบบอย่างให้กับองค์กรอื่นได้ ซึ่ง

สอดคล้องกับแนวคิดของฮอย และ มิสเกล (Hoy & Miskel, 2001) ที่ได้ศึกษาและพบว่าโรงเรียนที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิผลควรประกอบด้วย ส่วนประกอบ 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัย ด้านกระบวนการ และด้านผลที่ได้รับ ซึ่งต้องได้รับการตรวจสอบ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของโรงเรียนมีดังต่อไปนี้ การมุ่งสัมฤทธิ์ผล มีภาวะผู้นำทางวิชาการ มีความสอดคล้องและกลมเกลียว หลักสูตรมีคุณภาพและให้โอกาสในการเรียนรู้ บรรยากาศของโรงเรียน บรรยากาศในชั้นเรียน การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ศักยภาพในการประเมิน การใช้เวลาในการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอน มีการเรียนรู้แบบอิสระ มีการจัดการเรียนการสอน มีการให้ข้อมูลย้อนกลับและมีการเสริมแรง ซึ่งสอดคล้องกับ ประจัน จันทอง (2560) ที่ได้ศึกษาการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อตรวจสอบคุณภาพสถานศึกษามีความสำคัญและจำเป็นอย่างมาก และต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลักในการตรวจสอบคุณภาพสถานศึกษาใน 3 เรื่องได้แก่ 1) องค์ประกอบด้านสถานศึกษาและต้นสังกัด ต้องบริหารจัดการ การศึกษาให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง มีระบบการประกันคุณภาพภายในและมี แผนพัฒนาสถานศึกษาทั้งระยะสั้นและระยะยาว 2) องค์ประกอบด้านเนื้อหาสาระของการประเมินต้องมีการกำหนดเกณฑ์ และตัวบ่งชี้ที่สะท้อนคุณภาพการจัดการศึกษา อาทิ ปริมาณ คุณภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษา หลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียน การสอนที่ทันสมัย การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ มีสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่เอื้ออำนวยต่อการ ศึกษาเล่าเรียน 3) องค์ประกอบด้านระบบและ กระบวนการประเมินคุณภาพภายนอก ต้องมีการพัฒนา ระบบและกระบวนการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อให้ การตรวจสอบคุณภาพสถานศึกษามีผลสัมฤทธิ์อย่าง แท้จริงผลการประเมินตรงตามสภาพความเป็นจริง

สถานศึกษาและต้นสังกัดนำผลการประเมินไปปรับปรุง พัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจรรยา จัปปัง และคนอื่นๆ (2555) ที่ได้ศึกษา พบว่า รูปแบบการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามยุทธศาสตร์การพัฒนา โรงเรียนขนาดเล็กด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ แบบมีส่วนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมจาก ทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา พบว่า 1. พัฒนาระบบ วางแผนและการบริหารจัดการ 1) การพัฒนาทักษะ ความชำนาญในการใช้คอมพิวเตอร์ให้กับครู 2) การเพิ่ม ประสิทธิภาพ และปริมาณการใช้เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงานให้กับครู 3) การจัดทำ แผนปฏิบัติการของโรงเรียนในแต่ละปีอย่างเป็นระบบ 4) มีระบบข้อมูลสารสนเทศที่ครอบคลุมเพียงพอและเป็นปัจจุบัน 5) การมีโครงสร้างการแบ่งงานรับผิดชอบ อย่างชัดเจน 6) การสร้างแรงจูงใจ ขวัญกำลังใจให้กับ บุคลากร 2. พัฒนาระบบการเรียนการสอนและการ ประกันคุณภาพการศึกษา 1) การสร้างหรือผลิตสื่อเพื่อ ใช้ในการเรียนการสอน 2) การบูรณาการการสอนโดยใช้ แผนการสอนคละชั้น 3) การส่งเสริมให้ครูได้เข้ารับการ อบรมเพื่อพัฒนา 4) การนิเทศ กำกับ ติดตามของ ผู้บริหารอย่างใกล้ชิด 3.เสริมสร้างความพร้อมและความ เข้มแข็งของโรงเรียน 1) การหมุนเวียนการสอนของครู ตามความรู้ความสามารถและความถนัด 2)การปรับปรุง สถานที สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน 3) การใช้แผนการสอนคละชั้น 4) การมีระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนที่ครอบคลุมครบทุกด้าน 4. ส่งเสริม การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา 1) การสร้างและพัฒนาเครือข่ายผู้ปกครองให้เข้มแข็ง พร้อมที่จะเข้ามาช่วยเหลือโรงเรียน ในการพัฒนา คุณภาพการศึกษา 2) การระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษา

2. ผลการยืนยันตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนประถมศึกษา

ผลการยืนยันตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียน
ประถมศึกษา ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ
ที่ 2 คือการทำ Focus Group Discussion ยืนยันตัว
บ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาที่ได้
จากการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1)
คุณภาพการบริหาร ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย
คือ หลักการบริหาร และการบริหารจัดการ 2) คุณภาพ
ผู้เรียน ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ ศักยภาพ
ผู้เรียนและคุณลักษณะผู้เรียน 3) คุณภาพครู และ 4)
คุณภาพสถานศึกษา ผลการยืนยันตัวบ่งชี้คุณภาพ
การศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญ
และผู้ทรงคุณวุฒิด้วยการสนทนากลุ่ม พบว่า มีความ
สอดคล้องและถูกต้อง พร้อมทั้งให้ข้อคิดเห็นและ
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 คุณภาพการบริหาร ประกอบด้วย
2 องค์ประกอบย่อย คือ หลักการบริหาร และการ
บริหารจัดการ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วย
กับองค์ประกอบนี้ และยืนยันว่ามีความสอดคล้องและ
ถูกต้อง เพราะเป็นองค์ประกอบตัวบ่งชี้คุณภาพ
การศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความสำคัญมาก
ที่สุดที่สามารถอธิบายได้มากกว่าในคุณภาพการบริหาร
ของผู้บริหาร ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารใช้การบริหารตาม
หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เสริมแรงครูเป็น
องค์กรแห่งการเรียนรู้ จัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ที่ดี
ระหว่างครูกับนักเรียน มอบหมายงานให้ตรงกับความรู้
ความสามารถบุคลากร และผู้บริหารมีภาวะผู้นำทาง
วิชาการ เป็นต้น นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ
ได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ ผู้บริหาร
ควรติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการจัดการเรียนการ
สอนอย่างต่อเนื่อง มีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนใน
การจัดการศึกษา มีการวางแผนการทำงานร่วมกัน

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำ
นโยบายการศึกษาระดับสถานศึกษา ประเมินผลการ
ดำเนินงานของบุคลากรตามตำแหน่งงานเพื่อความ
เหมาะสม ควรใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อลดต้นทุน
และเพิ่มผลผลิต มีการบริหารที่มีประสิทธิผลและ
ผู้เกี่ยวข้องพึงพอใจ และสร้างความเข้าใจ แก้ไขปัญหา
โดยใช้ระบบดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึง และหลักการ
บริหาร คือ ผู้บริหารควรมีการสื่อสารทิศทางวิสัยทัศน์สู่
การปฏิบัติ ควรจัดระบบการเรียนรู้ให้มีบรรยากาศเอื้อ
ต่อการเรียนรู้ร่วมกัน มีการกระจายอำนาจตาม
โครงสร้างการบริหาร มีการมอบหมาย งานให้ตามความ
ถนัดของบุคลากร มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้มี
ส่วนร่วมอย่างชัดเจน และ ผู้บริหารควรแสวงหาความรู้
จัดระบบหมวดหมู่ความสำคัญเชื่อมโยงเป็นองค์ความรู้ที่
หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โม็ค (Mok,
2003) ได้ศึกษาเรื่อง การกระจายอำนาจการศึกษาใน
สิงคโปร์: กรณีศึกษารูปแบบความเป็นเลิศของโรงเรียน
ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบและศึกษาปรัชญาและ
หลักการของรูปแบบความเป็นเลิศของสถานศึกษาใน
ประเทศสิงคโปร์ พบว่า รูปแบบความเป็นเลิศของ
สถานศึกษานั้นประกอบด้วย 1) นโยบายการกระจาย
อำนาจ 2) ผู้นำสถานศึกษาใช้ภาวะผู้นำที่มุ่งเน้นบริหาร
ทั้งมูลค่าและคุณค่า 3) มุ่งผลการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ
4) การมุ่งเน้นการเรียนรู้ของนักเรียน 5) การมีความ
รับผิดชอบต่อสังคมสูง 6) การใช้ระบบการบริหารเชิงกล
ยุทธ์ 7) มีวิธีการพัฒนาและใช้ประโยชน์เต็มที่ในการ
ผลักดันให้บุคลากรทำงานเต็มศักยภาพ และ 8) มีระบบ
ตรวจสอบ/ทบทวนการปฏิบัติงานหลักและผลผลิตของ
สถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตตานันท์
สุขสวัสดิ์ (2556) ที่ได้ศึกษาการวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ของ
ปัจจัยความภักดีต่อองค์กรของบุคลากรในสถานศึกษา
ชั้นพื้นฐาน พบว่า 1) การสร้างแรงจูงใจในการทำงาน 2)
การเป็นสมาชิกที่ดี 3) การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน 4)

การสื่อสารและการประสานงาน 5) การใช้อำนาจอย่างถูกต้อง 6) ความเชื่อมั่นและไว้วางใจกัน 7) การสร้างชื่อเสียงที่ดีและเป็นที่ยอมรับ และ 8) ระบบการทำงานที่ดี โดยที่การสร้างแรงจูงใจในการทำงานเป็นตัวบ่งชี้แรก รองลงมา คือตัวบ่งชี้การเป็นสมาชิกที่ดี การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน และผู้บริหารควรเป็นตัวอย่างในด้าน การบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาลที่ดี

องค์ประกอบที่ 2 คุณภาพผู้เรียน
ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ ศักยภาพผู้เรียน และคุณลักษณะผู้เรียน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ เห็นด้วยกับองค์ประกอบนี้ และยืนยันว่ามีความ สอดคล้องและถูกต้อง เพราะเป็นองค์ประกอบตัวบ่งชี้ คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความ สำคัญ นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ 1) นักเรียน ควรได้รับรางวัลจากการแข่งขันระดับจังหวัด ภาค ประเทศ มีความรู้ความเข้าใจในองค์ความรู้ตาม ระดับชั้น ควรมีความมั่นใจกล้าแสดงออกอย่าง เหมาะสมและให้เกียรติผู้อื่น ใช้กระบวนการสืบเสาะหา ความรู้และแก้ไขปัญหาที่หลากหลาย ควรมีความ รับผิดชอบและปฏิบัติได้ตามระเบียบ มีความภูมิใจใน ท้องถิ่นและความเป็นไทย ควรอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและ ทรัพยากรธรรมชาติ และแสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ แนวความคิดของโรงเรียนประถมศึกษาญี่ปุ่นกับการ สร้างคนให้มีคุณสมบัติตามความต้องการของประเทศ (2560) พบว่า 1) การเรียนแบบไม่มีความเครียดใน ห้องเรียนและเน้นให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง 2) การส่งเสริมความกล้าแสดงออก 3) เสริมสร้างการออก กำลังกาย 4) อาหารกลางวันที่มีคุณค่าทางโภชนาการ 5) การเสริมสร้างระเบียบวินัย 6) การสร้างหน้าที่ความ รับผิดชอบให้กับเด็ก 7) การดูแลสุขภาพของเด็กอย่างดี เพื่อให้โตเป็นผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพที่แข็งแรง 8) การสร้าง

ความใส่ใจต่อสังคมและคนรอบข้าง ซึ่งสอดคล้องกับ เบอร์ริดจ์ และริบบิน (Burridge and Ribbins., 1995) ที่ได้ศึกษาหลักการที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษามี 10 ประการ โดยมีรายละเอียด ดังนี้ 1) การ พัฒนาคูณภาพต้องส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอน โดยตรงเท่าที่สามารถจะทำได้ 2) ต้องสอดคล้องกับ ความต้องการของสถานศึกษา และกระบวนการของการ วางแผนพัฒนา 3) ควรให้เกิดจากความร่วมมือ และการมีส่วนร่วมในการดำเนินการในด้านการกำกับ ติดตาม และการประเมินคุณภาพการศึกษา 4) ควรให้เกิดความ รู้สึกที่รับผิดชอบและความรู้สึกเป็นเจ้าของสถานศึกษา 5) การจะนำสิ่งต่างๆ เข้ามาในสถานศึกษาอย่างมี ประสิทธิภาพ ต้องใช้วิธีการฝึกอบรมที่เหมาะสมเกิด ความรู้ความเข้าใจ 6) การพัฒนาคุณภาพการศึกษาจะ ทำให้ได้ดีที่สุดในโครงสร้างองค์การที่ไวต่อการ ตอบสนอง และมีรูปแบบการบริหารที่เปิดกว้างยอมรับ รวมทั้งมีข้อตกลงร่วมกันของบุคลากรทั้งหมด 7) ควรมี การแบ่งบทบาทและความรับผิดชอบไว้อย่างชัดเจนและ แจ่มให้ทุกฝ่ายทราบ 8) ควรกำหนดทรัพยากร และการ นำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดความเหมาะสม 9) ผู้มี ส่วนเกี่ยวข้องควรเข้ามา มีบทบาทการมีส่วนร่วมในส่วน ที่จะทำได้ 10) วิธีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาควรได้ รับการยอมรับและความเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับ สพฐ. ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560) ที่ได้ทำแผนขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ระยะเร่งด่วน ตามนโยบายเร่งด่วนของคณะกรรมการ นโยบายและ พัฒนาการศึกษ (ปีการศึกษา 2558) เด็กจบ ป.1 ต้อง อ่านออกเขียนได้ และต้องมีการประเมินผลที่เป็น รูปธรรม อีกทั้งยังเน้นด้านการศึกษาทางไกลผ่าน ดาวเทียม (DLTV) การจัดการศึกษาทางไกลผ่าน เทคโนโลยีสารสนเทศ (DLIT) เพื่อสร้างโอกาสทางการ เรียนการสอนให้ได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียม การ พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน ผลិតคุณครูที่มีความเข้มข้น ที่มีความสามารถต่อการสอนของเด็กได้อย่างแท้จริง

องค์ประกอบที่ 3 คุณภาพครู ซึ่งผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยกับองค์ประกอบนี้ และยืนยันว่ามีความสอดคล้องและถูกต้อง เพราะเป็นองค์ประกอบตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความสำคัญเพราะครูมีวิถีจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัย ใช้เทคโนโลยี สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้เรียน นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ ครูควรนำผลการประเมินมาวิเคราะห์เพื่อกำหนดเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียน ใช้เครื่องมือที่เหมาะสมกับการประเมินการเรียนของผู้เรียน มีวิถีจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ได้ตามศักยภาพ มีประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการวัดผลประเมินผลทุกครั้งที่การเรียนการสอนเพื่อดูผลการพัฒนา ควรใช้สื่อเทคโนโลยีในการวัดและประเมินผลเพื่อความรวดเร็วรู้ผลได้ไว และครูควรนำภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วสันต์ ปานทอง (2556) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อศิษย์ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พบว่า คุณลักษณะครูเพื่อศิษย์ในสถานศึกษา ประกอบด้วยคุณสมบัติที่สำคัญ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านความรู้ และทักษะ ด้านเครือข่ายการจัดการเรียนรู้ และด้านการพัฒนา และประเมินผลการพัฒนา โดยมีปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาครูเพื่อศิษย์ 9 ปัจจัย คือ เจตคติต่อวิชาชีพครู ความรู้ทางวิชาชีพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การพัฒนาตนเอง การจัดกระบวนการเรียนรู้ ภาวะผู้นำทางวิชาการ ทีมงานวัฒนธรรมการเรียนรู้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และกิจกรรมแลกเปลี่ยนภายในโรงเรียนและระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ทั้งนี้มีองค์ประกอบสำคัญ 3

ส่วน ของรูปแบบการพัฒนาครูเพื่อศิษย์ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา คือ องค์ประกอบเชิงระบบ กระบวนการพัฒนาและระดับการพัฒนาในองค์ประกอบ เชิงระบบนั้นมุ่งสู่ผลผลิตซึ่งเน้นคุณลักษณะของครูเพื่อศิษย์ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการปฏิบัติตนด้านความรู้และทักษะและด้านการปฏิบัติงานที่ส่งผลไปยังคุณลักษณะและทักษะผู้เรียน ส่วนกระบวนการพัฒนาครูเพื่อศิษย์มี 5 ขั้นตอน คือ วินิจฉัยความต้องการจำเป็น กำหนดจุดประสงค์และขอบข่าย กำหนดวิธีการพัฒนา ดำเนินการพัฒนา และประเมินผลการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลันดา อินทร์เจริญ (2558) ได้ศึกษาตัวบ่งชี้ความสำเร็จของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ โดยทำการพัฒนาด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบ สกัดตัวประกอบด้วยวิธี Principal Component Analysis ผลการวิจัย พบว่า ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของหลักสูตรประถมศึกษา ประกอบด้วยตัวบ่งชี้หลัก 13 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ด้านกระบวนการสอนของครู 2) ด้านปัจจัยสนับสนุน 3) ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน 4) ด้านประสิทธิภาพในการบริหาร 5) ด้านคุณลักษณะของผู้บริหาร 6) ด้านการจัดบรรยากาศภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 7) ด้านคุณลักษณะของครู 8) ด้านผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน 9) ด้านการวัดผลและประเมินผลของครู 10) ด้านการสนับสนุนส่งเสริมงานวิชาการนักเรียน 11) ด้านนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา 12) ด้านความรู้และประสบการณ์ของผู้บริหาร 13) ด้านข้อมูลสารสนเทศ

องค์ประกอบที่ 4 คุณภาพสถานศึกษา ซึ่งผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยกับองค์ประกอบนี้ และยืนยันว่า มีความสอดคล้องและถูกต้อง เพราะเป็นองค์ประกอบตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความสำคัญ เพราะโรงเรียนเป็นสถานที่

จัดการศึกษาให้กับทุกคน จึงต้องมีการสร้างและพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาด้วย ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในพัฒนาทุกด้าน นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมคือโรงเรียนควรจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน ควรพัฒนาการศึกษาให้เป็นที่พึงพอใจของผู้ปกครองและส่งนักเรียนเข้าเรียน ควรกำหนดนโยบายพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อมุ่งไปสู่ความเป็นเลิศ ควรกำหนดมาตรการต่างๆ ปรับปรุงและพัฒนาเพื่อมุ่งสู่สถานศึกษาที่มีคุณภาพ และ โรงเรียนควรใช้ระบบประกันคุณภาพภายในเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับโจเซฟและโจเซฟ (Joseph and Juseph , 1997) ที่ได้มีการนำเสนอผลการวิจัยซึ่ง พบว่า องค์ประกอบที่เป็นตัวบ่งชี้คุณภาพของการจัดการศึกษาประกอบด้วย 7 องค์ประกอบเรียงตามลำดับความสำคัญจากมากที่สุดได้ดังนี้ 1) ชื่อเสียงทางด้านวิชาการ 2) โอกาสของอาชีพ 3) โปรแกรมการศึกษา ตัวบ่งชี้ 4) ค่าใช้จ่ายและเวลา 5) ลักษณะทางกายภาพ 6) ที่ตั้งของสถาบัน ตัวบ่งชี้ความมีคุณภาพ 7) อิทธิพลของครอบครัวและกลุ่มเพื่อน อิทธิพลคำพูดที่มาจากบุคคลทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรูญ จับบัง และคนอื่นๆ (2555) ที่ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาโรงเรียนด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์หลัก ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาระบบวางแผนและการบริหารจัดการยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาระบบการเรียนการสอนและการประกันคุณภาพการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเสริมสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งของโรงเรียน และยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมังกรแก้ว ดรณ

ศิลป์ (2556) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนคุณภาพในชุมชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยนี้ พบว่าตัวบ่งชี้ที่แตกต่างจากตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) คือความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชน เช่น ด้านชุมชนแห่งการเรียนรู้ และด้านโรงเรียนที่ชุมชนมีคุณภาพ เพราะการจัดการศึกษาในปัจจุบันให้เน้นการมีส่วนร่วม หากชุมชนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้แล้ว ย่อมจะเป็นแบบอย่างที่ดีกับผู้เรียนต่อไป ผู้เรียนจะเกิดพฤติกรรมเลียนแบบ ถ้าชุมชนเข้มแข็งสังคมมีคุณภาพ ย่อมส่งผลซึ่งกันและกัน คือโรงเรียนจะมีคุณภาพได้นั้น ต้องได้รับการสนับสนุนจากชุมชนเป็นอย่างดี จึงควรต้องมีตัวบ่งชี้ที่ประเมินทั้งโรงเรียนและชุมชนควบคู่กัน เพื่อที่จะให้เกิดความร่วมมือแบบมีส่วนร่วมจริง และสอดคล้องกับงานวิจัยของอับบาซี (Abbasi, 2017) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างโรงเรียนอิสลามระดับโลก: ด้วยการสอนของครูที่เข้มแข็ง จากผลการศึกษาพบว่าตัวชี้วัดที่แสดงการเป็นโรงเรียนมาตรฐานสากลระดับโลกประกอบด้วย 5 ลักษณะสำคัญ ดังนี้คือ 1) การมีผู้นำที่เข้มแข็ง 2) มีการคัดเลือกครูที่มีความรู้ความสามารถ สมรรถนะหรือศักยภาพระดับสูง 3) มีความซื่อสัตย์ต่อองค์กร 4) มีหลักสูตรสถานศึกษาที่ดีเยี่ยม และ 5) มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

ข้อเสนอแนะการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ได้ข้อค้นพบที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษา สามารถนำข้อค้นพบที่

ได้นำไปประยุกต์ใช้ในเชิงนโยบายและการนำไปปฏิบัติ
กับหน่วยงานของตนในบริบทดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. หน่วยงานต้นสังกัด ควรนำผลการวิจัยนี้ไป
เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางการบริหารเพื่อพัฒนาองค์กร
พัฒนาครู พัฒนาผู้เรียน เพื่อสนับสนุนส่งเสริมคุณภาพ
การศึกษา โดยการสร้างความเข้าใจและสร้าง
ความสำคัญของการยกระดับคุณภาพการศึกษา

2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
หรือหน่วยงานต้นสังกัด ควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีการ
ประเมินคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาปี
ละ 2 ครั้ง เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาให้เต็มตาม
ศักยภาพของโรงเรียน

3. โรงเรียนประถมศึกษา สามารถนำประเด็น
ตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบ ที่ค้นพบในงานวิจัยครั้งนี้ ไปใช้
ในการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียน

4. ตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียน
ประถมศึกษา เปรียบเสมือนเครื่องมือในการประเมิน
คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา

5. การประเมินคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน
ประถมศึกษา จากตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของ
โรงเรียนประถมศึกษา เป็นการประเมินโดยใช้คะแนน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). แนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาตามกฎกระทรวง
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553. (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด).

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. วิเคราะห์ 5 ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการศึกษาไทย. เข้าถึงเมื่อ 15 มกราคม 2560, เข้าถึง
ได้จาก <http://www.kriengsak.com/node/1040>

โกวิท วรพิพัฒน์ : ยอดนักคิดและนักบริหารการศึกษา เข้าถึงเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2560, เข้าถึงได้จาก
<https://www.gotoknow.org/posts/141623>

เชิงปริมาณ และเทียบค่าเป้าหมายซึ่งกำหนดจาก
ฐานข้อมูลในอดีต ซึ่งมีความสอดคล้องกับสภาพเป็นจริง
ดังนั้นผลการประเมินจึงมีความชัดเจนและเป็นรูปธรรม
มากขึ้น สามารถนำไปใช้ได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก
โรงเรียนประถมศึกษาทั้ง 5 ภาคของประเทศไทย ดังนั้น
การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการขยายขอบเขตของกลุ่มที่ศึกษา
ทั้งจากผู้บริหาร ผู้สอนและผู้เรียน ในระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น

2. ควรทดลองตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของ
โรงเรียนประถมศึกษาจากผลการวิจัยในครั้งนี้ ไปทดลองใช้
พัฒนาสถานศึกษา เพื่อพิจารณาว่าตัวแปรใดที่มีความ
เหมาะสมและเป็นไปได้ รวมถึงเป็นประโยชน์ในการ
ดำเนินงานอย่างแท้จริง และศึกษาถึงปัญหาอุปสรรคต่อ
การดำเนินงาน

3. ควรจัดทำตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาใน
ประเด็นอื่นที่สนใจ โดยใช้แนวทางการจัดทำ ตัวบ่งชี้
คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา

4. ควรมีการทำวิจัยรูปแบบนี้ เพื่อเป็นแนวทาง
ในการพัฒนาตัวแปรอื่นๆ เช่น ประสิทธิภาพในการ
บริหารงานของผู้อำนวยการโรงเรียนประถมศึกษา เป็นต้น

- เข็มทอง ศิริแสงเลิศ. (2552) “การวิจัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา” ใน **ประมวลสาระชุดวิชาสารสนเทศ และการวิจัย การบริหารการศึกษา หน่วยที่ 13**. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จรรยา จีบบัง และคนอื่นๆ. (2555) รูปแบบการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก ด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จิตตานันท์ สุขสวัสดิ์. (2556) “การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ของปัจจัยความภักดีต่อองค์การของบุคลากรในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน” วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร,
- เจตนา เมืองมูล, (2552) “รูปแบบการบริหารสู่ความเป็นเลิศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็ก.” (วารสารการบริหารการศึกษา).
- ชลันดา อินทร์เจริญ. (2558) “การศึกษาตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แห่งชาติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดิเรก วรรณเศียร. (2551) “การพัฒนาแบบจำลองแบบสมบูรณในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ตะวัน สี่กระแสร. “ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการโรงเรียนเอกชน,” **วารสารวิชาการ Veridian E-Journal**, ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 (เดือนกันยายน-ธันวาคม): 124 เข้าถึงเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2560, เข้าถึงได้จาก <https://tcithaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/30793/26586>.
- ธีระ รุญเจริญ. (2550) **ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา**, (กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง).
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2551) “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมิน” การประชุมวิชาการเปิดขอบฟ้า คุณธรรมจริยธรรม ณ โรงแรมแอมบาสเดอร์.
- นุสินธุ์ รุ่งเดช, สมุทรา ชำนาญ และ ธร สุนทรายุทธ. (2556) “การพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารโดยใช้ โรงเรียนเป็นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน,” ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประจัน จันทอง. การพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา เข้าถึงเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2560, เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/37272>
- ปราชญา รัตพลที. (2558) “แนวทางการส่งเสริมครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนบ้านสันติสุข อำเภอแม่จัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต 3” หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย 2558, บทคัดย่อ.

- พูนสิน ประคำมินทร์. (2555) “การพัฒนาสู่ความเป็นโรงเรียนคุณภาพ.” ปรินญาณินพนธ์ ครุศาสตร์ดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พันวนา พัฒนาอุดมสินค้า. (2557) “รูปแบบกระบวนการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.” ดุขฎีบัณฑิตการศึกษาดุขฎีบัณฑิต สาขาการบริหารเพื่อพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- มังกรแก้ว ดรณศิลป์. (2556) “การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนคุณภาพในชุมชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วสันต์ ปานทอง. (2556) "รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อศิษย์ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษา," วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร 15 ฉบับพิเศษ (2556): บทคัดย่อ .
- วุฒิชัย เนียมเทศ. (2552) "การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Abbasi, L. "Building a World Class Islamic School : Teaching with your Stregths." Accessed July 1, 2017 Available from [http://www.thesla.org/page.php/Publications Articles Papers](http://www.thesla.org/page.php/Publications%20Articles%20Papers).

Burrige, E. and Ribins, P. (1995) “Promoting improvement in schools: aspects of quality in Birmingham.” In P. Ribbins and E. Burrige (eds.) Improving education: Promoting quality in school. London:Cassell.

Fulston School, **Excellence model**, Accessed May, 22, 2017 from <http://www.fulstonschools.org.dept/prodev/leadership/model.shtm>.

Harris, A. and Jon, Y. (2000) “Comparing School Improvement Programmes in England and Canada.” **School Leadership & Management**. 20, 1 February.

HM Inspectorate of Education. (2006) “Quality Management in Education : Self-evaluationfor quality improvement.” “n.p.”

Hoy, Wayne K. and Miskel, Cecil G. (2001) **Educational Administration**. Theory Resarch and Practice, 6th ed. New York : McGraw Hill Inc.

Joseph, Mathew and Beatriz, Juseph. “ Service Quality in Education: A student Perspective.” **Quality Assurance in Education** 5, 1 January 1997.

Kaiser, cited in Barbara G.Tabachnik and Linda S. Fidell. (2001) **Using Multivariate Statistycs**. New York: Row Publishing.

Larson, L. “Evaluating Minnesota’s School Principals 2012.” Accessed 12 January 2017. Available from [http:// www.house.mn/hrd/hrd.htm](http://www.house.mn/hrd/hrd.htm).

Likert, Rensis. (2011) **The Human Organization: Its Management and Value**. New York: McGraw-Hill Book.

- Mok, Ka-ho. (2003) “Decentralization and Marketization of Education in Singapore : A case study of the excellence model.” **Journal of Educational Administration**, Volume 41 (November 4).
- Parsons, C. (1994) “The Politics and Practice of Quality. In C. Parsons (ed),” in **Quality Improvement in Education : Case Studies in Schools, Colleges and Universities**. London : David Fulton.
- Robson, M. and Matthews, R. (1995) Quality in Education : Some issues for schools and their communities (A Concept Paper). **School Effectiveness and SiteBased Management**. Bangkok: UNESCO Principal Regional Office for Asia and Pacific.
- Sammonds, P., Hillman, J. and Mortimore, P. (2015) “Key Characteristics of Effective school: A review of school Effectiveness Research.” Institute of Education, University of London, 1995. **has been cited by the following article: American Journal of Educational Research**. Vol. 3 No. 5.
- Silva, Y. D. and Dana, F. N., (2001) “Collaborative Supervision in the Professional Development School.” **Dissertation Abstracts International** 16.
- Sutidarat Mattavarat, Pongsin Viseshsiri and Pruet Siribanpitak. (2017) “Proposed Policy for Preparation of High-quality Primary School Teachers in Thailand,” **Kasetsart Journal of Social Sciences**.
- Sweigart, C. A., and others. (2016) “An Evaluation of the Evidence Base for Peer for Mance Feedback to Improve Teacher Praise Using CEC’s Quality Indicators” **Education and Treatment of Children College of Education and Human Development**, Vol. 39, No. 4, University of Louisville.
- Ubben, G.C., L.W. Hughes and C. JH. Norris. (2007) **The Principal : creative leadership for excellence in school**. 6th ed. United States : Pearson Education.
- UNESCO, **Information Literacy Resources Directory**, Retrieved July 16, 2017, p 7 from <http://edu.stou.ac.th/EDU/UploadedFile/23723-11.pdf>
- Wen-Jye Shyr. (2016) “Developing the Principal Technology Leadership Competency Indicators for Technical High Schools in K-12 in Taiwan.” **Journal of Mathematics Science and Technology Education**. 13 (6) October.
- Yamane, Taro. (1997) **Statistics: An Introduction Analysis**. New York: Harper & Row, Publishing.